

de regering wetten maakt. Maar 't mooiste bewaarde IK voor 't laatst: »Ik vraag »verschooning, Edel Mogende Heeren,» zeide IK, (ja, waarachtig, zóó zeide IK; gij kunt het nog in de *Staats-Courant* lezen, officieel, zwart op wit, in de *Staats-Courant* van vrijdag 19 december 1845, n°. 500, blad. 4, tweede kolom, regel 1, bovenaan,) »dat ik uwe aandacht zoo lang heb bezig gehouden met »beschouwingen» (IK had hen zoo lang laten »beschouwen,» dat zij op het laatst niets meer zagen,) »over een wetsontwerp, dat het geluk had in deze vergadering zoo veel bijval te vinden. Ik heb dat niet alleen gedaan om U Edel Mogenden, maar ook om de *natie* te »overtuigen, dat het hoofd van het departement van financiën, niet zoo geheel »onbekend is met de gezonde beginselen »van staathuishoudkunde als sommigen »schijnen te hebben voorondersteld.» Dat was een aardige kneep, niet waar? IK zeide: »dat het hoofd van het departement van financiën niet zoo geheel »onbekend was,» enz. en dat hoofd — RDMARQUEZ-LE BIEN — was IK-zelf. IK had dus even goed kunnen zeggen: »Edel Mogende Heeren! IK ben niet zoo geheel »onbekend,» enz. maar ik vind het niet gepast mij-zelfen zoo op te hemelen. Het kwam toch op hetzelfde neer. Maar de waarborg, dat het zoo was, zegt gij misschien, was dan toch niet groot. Me dunkt, wel degelijk. Wie kon beter weten dan IK-zelf, hoe knap IK was? Maar het fijne van de zaak was dit. Als de Kamer het ontwerp aannam — en daar was IK bijna zeker van — dan nam zij te gelijk de verklaring aan, dat IK »niet zoo »geheel onbekend was met de gezonde »beginselen van staathuishoudkunde, als »sommigen schijnen te hebben voorondersteld.» En dan mag mijnheer Ackersdijk in het vervolg met zijne »ongevraagde voorlichtingen,» gerust te huis te blijven; want dan had niet alleen IK gezegd, dat IK in de staathuishoudkunde ervaren was, maar de geheele Kamer, en wat beteekent het gezag van mijnheer Ackersdijk tegenover het gezag der geheele Tweede Kamer?

»Ging alles, zoo als IK gehoopt had. De Kamer vond niets tegen de verklaring in te brengen en het ontwerp werd aangenomen met 49 stemmen tegen 6. Negen en veertig stemmen tegen zes. Rare snaken, die Edel Mogende Heeren! Negen en veertig stemmen tegen zes! Dat IK het bij slot van rekening winnen zou, had IK wel gedacht. Maar toch zóó.neen, kijk, dat had IK nu toch nooit gedroomd. Dien dag vergeet IK nooit, al wordt IK honderd jaar, dien gelukzaligen, 14^{den} december 1845, (hij staat ook met een dikken streep er onder in mijnen kalender aangeteekend), toen Negen en veertig Edel Mogende volksvertegenwoordigers den volke verkondigden, »dat IK, IK, het hoofd van het departement van financiën, niet zoo geheel »onbekend was met de gezonde beginselen »van staathuishoudkunde als sommigen

»schijnen te hebben voorondersteld.» Negen en veertig! 't Is om zich dood te lagchen. En maar zes tegen! Onder de zes was die mijnheer, die niets *zag* en niets *begreep*!

Buitenlandsche berichten.

DUITSCHLAND.

Brunswijk, 30 dec. De ongunstige toestand onzer financiën, welke door het gedurende het tegenwoordige, met dit jaar af te loopen drie-jarig financiële tijdvak te voorschijn getreden deficit aan het licht was gekomen en meer droefheid dan verwondering wekte, baarde spanning en bezorgdheid met betrekking tot de voor het aanstaande financiële tijdvak 1846 — 1848 te verwachten staatsbegroting. Dezelve viel, echter, althans op het papier, gunstiger uit, dan men verwacht had; want zonder nieuwe belastingen in te voeren, zonder leeningen of het opschorten der uitdelging der staatschulden, was, volgens dezelve, de behoefte door de loopende ontvangsten gedekt. Intusschen was het reeds een bedenkelijk punt, dat de in het vorige financiële tijdvak op 250,000 Thaler vastgestelde som tot uitdelging der staatschulden voor het tegenwoordige tot op 100,000 Thaler verminderd was, want daardoor wordt een deficit niet weggenomen, maar slechts verheeld. Wijders is, echter, de commissie van onderzoek uit de standen van de stellige meening, dat, op de begroting der ontvangsten van staat, de opbrengst 117,000 kilogrammen der spoorwegen te hoog is aangeslagen; hij heeft getracht zulks, op grond der ondervinding tot dusverre aan de regering te bewijzen en tot goedmaking van dit waarschuwend te kort, bezindigen van onderscheiden aard voorgesteld, over welke nog onderhandelingen tuschen de commissie en de regering gevoerd worden. Ingevolge hiervan en naar aanleiding van een door den financiële toestand geboden ernstig en volledig onderzoek der begroting is de oorspronkelijk tot 15 december en vervolgens verder tot 5 januari des volgenden jaar verdaagde standen-vergadering, bij eene heden verschenen landsheerlijke verordening andermaal tot 16 februari is uitgesteld geworden. Zullen onze financiën met goed gevolg geregeld worden, zoo moet men noodwendig overgaan tot bezuinigingen, dewijl wij anderszins een financiële catastrofe te gemoet gaan. Eene vereenvoudiging onzer in hoogen graad gecompliceerde administratie is daartoe het zekerste middel en het land zou daarbij ook in een ander opzigt winnen, daar eene zoodanige administratie den geheelen gang der staats-machine bemoeijelijkt. Het is te hopen, dat onze regering bereid williglijk daartoe de hand leene, want op eene wezenlijke vermeerdering der ontvangsten is bij den tegenwoordigen toestand niet te rekenen; leeningen te doen of nieuwe belastingen in te voeren, is bedenkelijk, dewijl dit, aangezien onze ontvangsten sedert 1834 steeds gestegen zijn, groot misnoegen zoude wekken. De tweeryl der zeer aanzienlijke verhooging der indirecte belastingen is er geene vermindering in de vroegere opbrengsten tot stand gebracht, zell betaten wij personele belastingen en men beweert, op voergetoefwaardigen grond, dat wij thans jaarlijks 16 goede graven per hoofd, alles bij elkander betalen dan in 1834!

ENGELAND.

Londen, 3 jan. Sir A. Peel is van het bezak hetwelk hij bij H. M. op Windsor heeft afgelegd, alhier teruggekeerd. De meeste ministers bevinden zich insgelijks te Londen, waar de hertog van Wellington wordt verwacht; men denkt dat hij hierden ganschen winter zal blijven. — Tot nu toe is er nog niets bekend geworden, hetwelk de onzekerheid kan wegnemen, welke heerschende »nopens de veranderingen, die Sir A. Peel aan het Parlement zou voorstellen, met betrekking tot de wetten op den uitvoer van granen. Dien ten gevolge weten zij, die handel daarin drijven, niet, hoe zij handelen moeten. De natuurlijke gevolgen van dien toestand zijn, dat die handel is beperkt, en algemeen toestert men het vertrouwen, dat in de lente de prijs van hooger zullen konpen dan tegenwoordig; sommigen echter, hebben genoeg vertrouwen in het artikel om speculatiën te beginnen, zoodat over het algemeen de handel uiterst gering is. Inmiddels schijnen de pachters van hante paniek te zijn bekomen. Men kan, nopens den loop dien dat prijzen zullen nemen,

niets bepaalds zeggen, doch dit zal in groote mate afhangen van hetgeen d wetgeving doen zal, ten opzichte van de graanwetten.

— Van Windsor schrijft men, onder dagteekening van den 1sten dezer, dat aldaar de uitdeeling van levensmiddelen, bestaande in ossenvleesch (pudding, aardappelen, brood en steenkolen, aan 427 families plaats heeft gehad in tegenwoordigheid van de koningin en prins Albert.

— Eenige Amerikaanshe bladen beschouwen het mislukken van de onderhandelingen over de Oregon-kwestie als het gevolg der verkeerde handelwijze van het Amerikaansche gouvernement; onder deze raden vooral het *New-York Journal of Commerce* en de *New-York Albion* aan hetzelfde, om de kwestie door middel van vergelijk af te doen.

FRANKRIJK.

Parijs, 2 jan. De koning heeft, als naar gewoonte, bij gelegenheid van den aanvang van het jaar, de gelukwenschingen van de gestelde magten aangenomen.

De pausselijke nuntius heeft namens het korps diplomatique, of de vreemde ambassadeurs en gezanten, het woord gevoerd. 's Mans aanspraak was altoos vleijende voor den koning der Franschen, en behelsde, onder anderen, het navolgende: »De ongemeene voortdoring van de vrede levert het schitterendste bewijs der hooge wijsheid van U. M., en van de verdere soevereinen, en van de volmaakte overeenstemming hunner kabinetten. De erkenning van geheel de wereld kan alleen de grootheid deser weldaad eeneeren. Onder 's Hemels zegen zal dit verheven werk steeds wonderen voortbrengen.»

De koning heeft geantwoord: »Het treft mij te vernemen, dat mijne standvastige pogingen, om alles te verhoeden en uit den weg te ruimen, hetwelk de rampen van den oorlog over Frankrijk en de wereld zoude kunnen brengen, en om de bestaande overeenstemming tuschen de soevereinen, en de geringen te doen voortduren, op hare waarde worden geschat. Ik vereenig mij oprechtelijk met u, liefden, om den Hemel te danken voor den door u rustende zegen. Elk nieuw jaar van vrede, 't welk ons gungund wordt, is een waarborg, in meer, voor de toekomstige vrede. Wanneer wij, terugziende op de vreemde de menigvuldige vredes jaren tellen, welke wij geëeten hebben, mogen wij niet vertrouwen de toekomst te gemoet gaan Jan des wereld een langenduur van deze groote veldaad voorapellen.»

Parijs, 3 jan. Er zijn tijdingen uit Algiers van 25 december. In de provincie Oran zijn door de kolonne van generaal Korte twee gevechten geleverd, gevolgd door razia's en bittere verrijpingen. Men wil dat de Arabieren veel en hvj niet een enkel man verloren hebben. Ook door de kolonne van generaal Bedeau is, den 18den december, aan den linkoever van de Isser, een scherp gevecht geleverd, welks uitslag echter niets gemiddeld wordt.

Men verzeekt, dat de dictator van Paraguay, de heer *Lavinho Lopez*, voornemens is, met Europe geregelde diplomatische betrekkingen aan te knopen, en ten dien einde naar Frankrijk en Engeland te zenden. Zijn minister, den heer *Vallejo*, als onderhandelaar te zenden. Veral zouden de gebeurtenissen van de bijgedragte hebben tot dit besluit van Lopez, want te zien van zijnne eerste verdragen, met de heerschappij van doctor *Francis* en van de jeugd in Paraguay had te weeg gebracht.

Volgens den *Courrier de Bruxelles* is op Malta een strijd van het Grieksche gouvernement ontstand, dat land kan volkomen staat van zelfbesting te brengen.

BELGIE.

Brussel, 3 jan. De *Moniteur* heeft de volgende opheldering van hetzelve gegeven: »De koning heeft, als naar gewoonte, bij gelegenheid van den aanvang van het jaar, de gelukwenschingen van de gestelde magten aangenomen. De pausselijke nuntius heeft namens het korps diplomatique, of de vreemde ambassadeurs en gezanten, het woord gevoerd. 's Mans aanspraak was altoos vleijende voor den koning der Franschen, en behelsde, onder anderen, het navolgende: »De ongemeene voortdoring van de vrede levert het schitterendste bewijs der hooge wijsheid van U. M., en van de verdere soevereinen, en van de volmaakte overeenstemming hunner kabinetten. De erkenning van geheel de wereld kan alleen de grootheid deser weldaad eeneeren. Onder 's Hemels zegen zal dit verheven werk steeds wonderen voortbrengen.» De koning heeft geantwoord: »Het treft mij te vernemen, dat mijne standvastige pogingen, om alles te verhoeden en uit den weg te ruimen, hetwelk de rampen van den oorlog over Frankrijk en de wereld zoude kunnen brengen, en om de bestaande overeenstemming tuschen de soevereinen, en de geringen te doen voortduren, op hare waarde worden geschat. Ik vereenig mij oprechtelijk met u, liefden, om den Hemel te danken voor den door u rustende zegen. Elk nieuw jaar van vrede, 't welk ons gungund wordt, is een waarborg, in meer, voor de toekomstige vrede. Wanneer wij, terugziende op de vreemde de menigvuldige vredes jaren tellen, welke wij geëeten hebben, mogen wij niet vertrouwen de toekomst te gemoet gaan Jan des wereld een langenduur van deze groote veldaad voorapellen.»

loord zijn! Men zegge dan, wie de grenzen zal bepalen, die ten deze niet zullen mogen worden overschreden! Zal dat de taak zijn van den wegever, van den regter, van het openbaar ministerie, of van de verdediging? Maar men zegge dan vooral, waar men deze grenspalen zal plaatsen! Zal men heden vier woorden Latijn in een besluit mogen inlassen? waarom niet morgen vier regels, overmorgen vier pagina's? Waarom zal men niet op eenen anderen tijd het geheele besluit in het Latijn mogen schrijven, op een enkel woord Nederduitsch na? En, waarom zou men zich dan alleen tot het Latijn bepalen? *On ne s'arrête pas en si beau chemin!* Waarom zal men dan ook niet de wetten en besluiten in het Grieksch, in het Hebreuwsch, in het Arabisch, in het Perzisch, in het Russisch, in het Turksch, in het Chinesch, of in welke andere taal ook, mogen schrijven? Waar zal men eindigen, waar zal men, te land komen, zoo men eenmaal een haar breed van den rechten weg, door het eenvoudig gezond verstand aangewezen, afwijkt?

Iedereen wordt geacht de wet te kennen. Deze onderstelling, zeide de pleiter, wordt ongetwijfeld in het belang der burgerlijke maatschappij, door de ijeren wet der noodzakelijkheid, gevorderd. Zonder haar, was het bestaan der maatschappij onmogelijk, ondenkbaar! Maar laat zoodanige onderstelling misstentens nog op de mogelijkheid berusten! Laat zij niet eene bittere ironie worden! Welke hooge gedachten men ook van den weldadigen invloed der zich meer en meer algemeen uitbreidende beschaving en verlichting moge koesteren, — laat men toch niet als een wettelijk vermoeden gaan aannemen, dat ieder Nederlander, als zoodanig, alle levende en doode talen verstaat! Zoo doende, zouden men zelfs den schijn van recht niet bewaren, die onder sommige Romeinsche keizers nog werd in acht genomen, wanneer konne, ediclen, ja, in het openbaar, doch met uiterst kleine, bij voorbeeld, onleesbare letters, en op eene voor het publiek bijna ontoegankelijke plaats werden gepubliceerd!

Van wege het openbaar ministerie werd hiertegen, bij monde van den Ed. Gr. Achtb. heer, de procureur-generaal mr. J. J. UYWER STRALING, aangevoerd: 1o. dat het noch bij de grondwet, noch elders, uitdrukkelijk was bepaald, dat wetten en besluiten in de Nederduitsche taal moesten geschreven zijn, en dat, dienvolgens, wanneer ook, hoewel zoodanig geval wel nimmer zoude plaats hebben, eene wet of besluit geheel en al in het Latijn, of in welke andere taal ook ware vervat, dezelve desniettemin, bij gebreke van elke verbods-bepaling dienaangaande, zoude verbindend zijn; en 2o. dat de woorden: *de commoda et incommoda*, niets anders waren dan zoodanige bastaardwoorden, welke, door het dagelijksch gebruik gekijkt, als het ware voor Nederduitsch moesten worden gehouden, hoedanige er zelfs in de grondwet, blijkens de woorden *provincie, unie van Utrecht, pacificatie van Gent*, bij menigte worden aangetroffen.

De uitspraak van het in deze te wijzen arrest is bepaald op 5 januari eerstkomende.

Ingezonden stukken.

De geloofwaardigheid van het Journal de la Haye.

Nadat alle Nederlandische dagbladen, behalve alleen de *Drentsche Courant*, hün veroordeelend vonnis over de door het bestuur tegen de drukpers ingestelde vervolging geslagen en publiek gemaakt hadden, meenden de *s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, die het strijperk zediglijk geruimd heeft voor D. D. en het *Journal de la Haye*, des handschoen ten voordeele der vervolgers tegen de gezamenlijke Nederlandische pers te moeten oprallen.

Vertrouwen in den *Nieuwsbode* heeft er nooit bij ons in gewild en zoo wij het ooit hadden bezeten, het zoude ons door de houding en het gedrag van dien *Bode* tegenover D. D. jaarzeker voor altijd zijn benomen geworden.

Wat het *Journal de la Haye* betreft, wij moeten bekennen, dat wij, ondanks het doorgaans ook zeer ongerijmde stellingen verdedigde en niet te verdedigen hebben in zijne hooge bescherming nam, desniettemin eene enig geloop en verloop van hetzelfde, dan en het gaarne lezen ter wille van het *Keijzerlijk* het zijn opgenomen, al ware het niet oorspronkelijk van de redactie zelf.

Wat de heer van Hall, eener zoon zonderlinge van het *Journal de la Haye* in de *Mystères du Journal* 2de redacteur, gegeven werden door deze afgeleide is, dat de heer van Hall, na zijne dactour werd van de redactie van het ministerialisme, *Le Temps* een opposit, een nieuw Fransch dagblad *Le Journal de la Haye*, hetwelk een gevaarlijke vijand van de *Arnhemse Courant* en een geduchte concurrent der halfjaarig bestuur drigde te worden. Na een reepert met u hield, schijnt, dat blad op, en thans heer BOX, die op wordt publiek verzekerd, dat de zoo van de redacteur van het *Journal de la Haye*, *Haye* doorge, in de *Mystères du Journal de la Haye* c. streken en ten toon gesteld door den heer dezen heer, na dezelfde halfjarige loop-

baan van oppositie-schrijver, andermaal geëngageerd heeft ter redactie van het *Journal de la Haye* en hem gemetamorfoseerd heeft tot coryphae van het ministerialisme.

Of dit waarheid zij, is ons niet geheel bewezen en wij gelooven het ook ongaarne; want voor de eer van een ministerieel orgaan zou die waarheid doodlijk zijn; immers niet het geenszins voor de goede zaak eener regering, wanneer zij, ter verdediging dier zaak, zich bedient van mannen, van welke het publiek bekend is, dat zij heden oppositie voeren om morgen het ministerialisme te belijden.

Mogt, intusschen, het algemeen gerucht van den overgang des heeren GAGNEUX tot het *Journal de la Haye* waarheid zijn, (en het is, in onze oogen, door zijnen jongsten brief aan de *Arnhemse Courant* niet genoegzaam wederlegd geworden), zoo zoude die overgang, behalve het bewijs voor de zwakte des bestuurs, tevens eene merkwaardige bijdrage opleveren tot de kennis van het karakter des heeren GAGNEUX.

Immers zegt men hier vrij algemeen, dat de heer GAGNEUX, wat hij ook verzekeren moge, het *Journal de la Haye* redigeert, voor zooveel of zoo weinig daaraan te redigeren valt; dat hij voor drie of vier jaren zijne carrière als publicist begon (hij was toen tevens landelaar in wijnen) met correspondentie-artikelen te leveren aan den *Constitutionnel*; dat deze artikelen zoo hevig waren, dat men besloutte hem voor de regering te winnen; dat hij met eene leverantie van wijn aan eenen zeer hoogen persoon begunstigd werd en van toen af ophield tegen dien persoon te schrijven. Later knoopte de welbekende box onderhandelingen met hem aan, die ten gevolge hadden, dat de toenmalige redacteur van het *Journal de la Haye*, de heer DOBELIN, een talentvol man, van de redactie ontzet en verwijderd werd, terwijl de heer GAGNEUX in zijne plaats kwam. Vervolgens werd, gelijk bekend is, de heer GAGNEUX door den heer BOX weggezonden en schreef hij eerst de *Mystères du Journal de la Haye* en onmiddellijk daarop *Le Temps*. Is het nu waar, wat verzekerd wordt, dat de heer GAGNEUX thans weder het *Journal* redigeert, dan zou men in den heer GAGNEUX het vreemde verschoonsel verwezenlijkt zien van iemand, die eerst opposant was, toen ministerieel, daarna weder opposant en pindelijk weder ministerieel.

Is de heer GAGNEUX nu niet bij magte het bewijste leveren van het tegendeel, al dan de publieke opinie niet met grond gestemd moeten zijn tegen al wat het *Journal de la Haye* op hoogen loon schrijft tegen de oppositie? Zal men niet met grond alle geloof, alle achting aan het regeringsblad ontzeggen, als geschreven door iemand, die zijne overtuiging schijnt te pleijden naar gelang der omstandigheden? Zal men vertrouwen kunnen schenken aan zijne woorden? Zal het mogelijk zijn, dat de stellingen ingang en bijval vinden van iemand, die wellicht terecht vermoed wordt zijne staatsrechtelijke kennis te hebben opgedaan bij ledige wijnfleschen?

Wij laten voor een oogenblik de vraag in het midden, of de heer GAGNEUX al dan niet al weder van politisch geloof veranderd zij, — maar vragen, zoo de heer GAGNEUX zo niet schrijft, wie schrijft dan de in het oog loopende onwaarheden, welke, door dagen, in het *Journal de la Haye* verkondigd worden?

Onwaarheden, want is het niet beneden alle kritiek, dat het *Journal*, in zijn nummer van 13 december J. durft beweren, dat de heeren *van Hall, KEMPERAAR, DUYMAK VAN TWIST, VAN RECHTEREN* en andere leden der Kamer, (die het *Journal*, kort na heidshalve, maar niet noemt) in de troonrede het werk zien des konings? Getuigt het niet van verregaande onbeschaamtheid, dat door het *Journal de la Haye* het regeringsblad, te hooren beweren, terwijl de eigene woorden der heeren, te vinden in de *Staats-Courant*, dat beweren ten eenemale lozenstraffen? Wij vonden dat beweren zoo sterk, dewijl wij zulke inconculiditatie beginselen vooraf hier van eene *van Hall, KEMPERAAR* of *van RECHTEREN* verwacht hadden, dat wij ons gedrongen gevoelden de *Staats-Courant* van 1844 en dit jaar eens na te slaan en te zien, of die heeren die inconculiditatie gevoelens aankleefden, dan wel of het *Journal* van die aartigheid was.

In de *Staats-Courant* van 20 november des vorigen jaars lezen wij het volgende; door den heer *van Hall* gesproken in de zitting van 30 oktober 1844. *De troonrede kan niet anders beschouwd worden dan als het werk, niet van een ministerie, want dit bestaat bij ons niet, maar van een of meerdere ministers.*

Toen wij deze woorden lezen, stonden wij verbaasd over het onbeschaamde van het beweren, dat de heer *van Hall* de troonrede zou beschouwen als het werk des konings; maar onze verbazing abeg over het verontwaardiging, toen wij de beraadslagingen over het adres van antwoord van dit jaar nalazen en daar door den heer *van Hall* gezegd vonden, onder anderen, deze woorden. *De troonrede is het werk des konings, niet van een ministerie, want dit bestaat bij ons niet, maar van een of meerdere ministers.* In dat niet de onbeschaamtheid tot het minste gedragen? Hetzij het *Journal* uit onbeschaamde kwade trouw, hetzij uit verregaande onwetendheid hier gezonden hebbe, wij zenden het van onze pligt, het publiek daarop opmerkzaam te maken, opdat het niet tot verkeerde gevolgtrekkingen geleid werde.

Wat het beweren van het *Journal* aangaande de gevoelens der heeren DUYMAK VAN TWIST en VAN RECHTEREN over de troonrede betreft, ook deze heeren zien in die rede niets dan een programma der regering, het werk des ministers. Wij zullen hunne eigene woorden hier niet aanhalen. *Ex uno disce omnes.*

Het *Journal* heeft zich door en met een heer GAGNEUX deertijk gepromitteerd, dat hij, aldus van het *Journal de la Haye* *à faire*, enz. door dagen door *Asmodée* publiek gemaakt, schijnt het wel zeker, dat de heer VAN HALL, behalve troonredenen, ook nog artikelen in de dagbladen des bestuurs schrijft; althans maakt *Asmodée* een *blot-doux* des heeren VAN HALL in dat *Chapitre* publiek, in hetwelk Zijne Excellentie de redactie van het *Journal de la Haye* verzoekt, een artikel uit zekere *Gazette* over te nemen en dit wel ten voordeele der *vrijwillige* (legt de heer VAN HALL leentig. 'Is fraai: *Ex ungue nosce leonem.* 's *Haye.*

WAARSCHUWEND BERICHT AAN HET REIZEND PUBLIEK.

Een Reiziger vervoer, die den 1sten December 1845 aan het Kanaal der onderneming van *JONKER*, te Nijmegen, om plaats te nemen in de Diligence van daar naar Eindhoven; doch, intving ten antwoord, dat de dienst wel niet doorloopt tot thaatstgenoemde plaats, maar wel tot 's Hertogenbosch; en sdaar in directe correspondentie stond op Eindhoven. Niettegenstaande deze verklaring, acht het bedoelde Reiziger niet ondoelmatig aan het publiek bekend te maken, dat toen hij te 's Hertogenbosch was aangekomen, de Diligence op Eindhoven reeds was vertrokken; en dat hij, dierhalve in zijne reis niet alleen is teleurgesteld geworden, maar nog daarenboven tot onnodige uitgaven verplicht was, waarvan hij anders verschoond had kunnen zijn.

Advertentiën.

Op Woensdag den 7den Januarij 1846, bij inzetting, en den 21sten Januarij daaraanvolgende bij toeslag, beelden des avonds ten 8 ure, in het Logement de Zwaan te Velp, zal ten overstaan van den aldaar residenten Notaris VAN ROSENHAL, worden verkocht: Een HUIS en TUIN te Velp, bevattende onderscheidene VERTRUKKEN met daaraan gelegen TUIN en daaraan grenzend BOUWLAND, om dadelijk te aanvaarden.

Op Vrijdag den 30sten Januarij 1846, beelden des namiddags ten 10 ure, zullen, op den Huis, Nottelherst, bij Luchem, publiek worden verkocht: 156 stuks zwane EIKENBOOMEN, geschikt tot BERGROEDEN, PALEN, enz. waarvan een wijziging is te bekomen bij 's *de Jager* op Nottelherst.

WORDT VERLANGD IN GELDERLAND

met *Wit* Met of verder, Kefes en de omstreken van *Arnhem, Zalkphen, of Dvchter*, eene *dele* van *BOREN-WONING*, met genoegzaam BOUW- en HOULAND tot onderhoud van drie personen, en twee MELKDEESTEN; — of een klein HUISJE met TUIN; — of ook wel

HOEF en INWONING

voor MAN en VROU, met vrije, doch ongemeen bilerde KAMER, *Fuur, Licht, Koffij* en Thee voor eigen rekening. — Zij die op eene van deze drie aanvragen, mogen *aan*, gelieven zich, met beschrijving van gelegenheid, naasten *Huurprijs*, of van het verband *aan* Kusteld, te adresseren, met *franco* brieven, onder Letter F. S., aan des Boekhandelaar *G. W. TILLEMANS*, Vrijgandam, No. 35, te Amsterdam.

Goddijleek en puurbelust, dat de *Boekhandelaar* in het bijzonder, hiermede te berige, dat hij een BOEKHANDEL, de BOEKHINDER, RIJ, LEBIBLIOTHEEK, enz. van den Heer *van Hall* hebben dvergenomen, en zooz hune Rekening van al heden zullen voortzetten, zich in ledere gunst aanbetelende. *Amersfoort*, 1 Januarij 1846.

MEDELIAN DE PERS GEKOMEN

De *Boekhandelaar* van *Arnhem*, met de *Provincie*, Voorzien van *BEREDE* NEERDE REGISTERS, enz. Verkoopbaar bij *G. W. TILLEMANS*, Vrijgandam, No. 35, te Amsterdam. *Boekhandelaar* van *Arnhem*, met de *Provincie*, Voorzien van *BEREDE* NEERDE REGISTERS, enz. Verkoopbaar bij *G. W. TILLEMANS*, Vrijgandam, No. 35, te Amsterdam. *Boekhandelaar* van *Arnhem*, met de *Provincie*, Voorzien van *BEREDE* NEERDE REGISTERS, enz. Verkoopbaar bij *G. W. TILLEMANS*, Vrijgandam, No. 35, te Amsterdam.